
**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

23 JANUARI 1998

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de artikelen
1410 en 1412 van
het Gerechtelijk Wetboek**

(Ingediend door de heer Robert Meureau)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 1410, §2, 4°, van het Gerechtelijk Wetboek verbiedt de overdracht of het beslag van «het gedeelte van de vergoedingen uitgekeerd krachtens de wetgeving op de vergoeding van schade uit arbeidsongevallen die 100 pct. overschrijdt en toegekend wordt aan zwaar verminkten wier toestand de hulp van een andere persoon volstrekt en normaal vergt.»

Nu blijkt dat de wetgever heeft verzuimd het gedeelte van de vergoeding te vermelden dat wordt toegekend krachtens de wetgeving betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten. Die aanvullende uitkering wordt nochtans toegekend op grond van artikel 35 van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970. De toekenning geschiedt onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden in geval van schadeloosstelling voor arbeidsongevallen. Daaruit vloeit voort dat het beschouwde gedeelte kan worden afgestaan of in beslag genomen met toepassing van artikel 1410, §1, 5°, van het Gerechtelijk Wetboek, waarin alleen maar een uitzondering wordt gemaakt voor de krachtens de wet van 10 april 1971 toegekende aanvullende vergoeding.

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

23 JANVIER 1998

PROPOSITION DE LOI

**modifiant les articles 1410 et 1412
du Code judiciaire**

(Déposée par M. Robert Meureau)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 1410, § 2, 4°, du Code judiciaire dispose que ne peut être cédée ni saisie, «la partie de l'indemnité payée en vertu de la législation sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, qui dépasse 100 p.c. et qui est accordée aux grands blessés dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une autre personne».

Or, il apparaît que le législateur a omis d'y mentionner la partie de l'indemnité qui est accordée en vertu de la législation relative à la réparation des maladies professionnelles. Cette allocation complémentaire est pourtant accordée sur base de l'article 35 des lois coordonnées du 3 juin 1970, dans les mêmes conditions que celles qui sont prévues en matière de réparation des dommages résultant des accidents du travail. Il en résulte qu'elle peut être cédée ou saisie en application de l'article 1410, § 1er, du Code judiciaire qui, en son 5°, ne fait une exception que pour l'allocation complémentaire octroyée sur base de la loi du 10 avril 1971.

(*) Quatrième session de la 49ème législature

Dit wetsvoorstel heeft tot doel dat verzuim goed te maken. Niets rechtvaardigt immers een onderscheid tussen twee uitkeringen die volkomen identiek zijn en ertoe strekken dezelfde kosten te dekken.

Voorts geldt de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen eveneens voor invaliden die hulp nodig hebben van een derde. Dat verklaart waarom invaliden, indien zij bepaalde voorwaarden vervullen, de hoedanigheid kunnen verkrijgen van werknemer met een persoon ten laste. Dat is met name het geval wanneer de Medische Raad voor Invaliditeit oordeelt dat hulp door een derde vereist is, doordat zij wegens hun fysieke of mentale toestand niet alle handelingen van het dagelijks leven kunnen uitvoeren. Die invaliden worden dan vergoed tegen een voorkeurtarief van 65%.

Het gaat om uiterst uitzonderlijke en specifieke situaties die om humane redenen in overweging dienen te worden genomen.

Vandaar het voorstel om het vanaf nu onmogelijk te maken het gedeelte van de vergoeding dat dient om de kosten van bijstand door een derde te dekken, over te dragen of in beslag te nemen.

Om te vermijden dat die categorie invaliden een voorkeursbehandeling krijgt, wordt niet afgeweken van artikel 1412 van het Gerechtelijk Wetboek. Daarin wordt bepaald dat die beperkingen en uitsluitingen niet van toepassing zijn indien de overdracht of het beslag plaatsvinden om redenen van levensonderhoud.

La présente proposition de loi vise à rectifier cet oubli. Rien ne justifie de faire une distinction entre deux allocations qui sont rigoureusement identiques et qui sont destinées à couvrir les mêmes frais.

D'autre part, l'assurance soins de santé et indemnité prend également en considération les personnes invalides qui ont besoin de l'aide d'une tierce personne. C'est ainsi que, moyennant certaines conditions, les titulaires invalides peuvent se voir reconnaître la qualité de travailleur ayant personne à charge lorsque le Conseil médical de l'invalidité estime que l'aide d'une tierce personne est nécessaire du fait que leur état physique ou mental ne leur permet pas d'accomplir seuls les actes courants de la vie quotidienne. Ces personnes sont dès lors indemnisées au taux préférentiel de 65%.

Il s'agit de situations tout à fait exceptionnelles et spécifiques dont l'humanité exige la prise en considération.

C'est la raison pour laquelle il est proposé de rendre également incessible et insaisissable la partie de cette indemnité qui est destinée à couvrir les frais de l'assistance d'une tierce personne.

Pour ne pas réserver un traitement préférentiel à cette catégorie d'invalides, on ne déroge pas à l'article 1412 du Code judiciaire qui précise que les limitations et exclusions ne sont pas applicables lorsque la cession ou la saisie sont opérées en raison d'obligations alimentaires.

R. MEUREAU

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, 4°, wordt aangevuld met de woorden «met uitzondering van het in §2, 9°, bepaalde gedeelte van de vergoeding»;

2° in §2, 4°, worden de woorden «of beroepsziekten» ingevoegd tussen de woorden «uit arbeidsongevallen» en «die 100 pct. overschrijdt»;

3° paragraaf 2 wordt aangevuld met een 9°, luidend als volgt:

«9° het gedeelte van de vergoeding dat werd betaald krachtens de wetgeving inzake de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, en dat hoger ligt dan het bedrag dat de begunstigde zou hebben ontvangen indien de Medische Raad voor Invaliditeit niet had beslist dat hulp door een derde noodzakelijk was».

Art. 3

In artikel 1412, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden «en 1410, §1, §2, 1° tot 7°» vervangen door de woorden «en 1410, §1, §2, 1° tot 7° en 9°».

13 november 1997

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 1410 du Code judiciaire sont apportées les modifications suivantes :

1° le § 1er, 4°, est complété par les mots «à l'exception de la partie de l'indemnité prévue au § 2, 9°»;

2° au § 2, 4°, les mots «ou des maladies professionnelles» sont insérés entre les mots «des accidents du travail» et les mots «qui dépasse 100 p.c.»;

3° le § 2 est complété par un 9°, libellé comme suit :

«9° la partie de l'indemnité payée en vertu de la législation relative à l'assurance soins de santé et indemnités qui dépasse le montant que le titulaire aurait obtenu si le Conseil médical de l'invalidité n'avait pas décidé que l'aide d'une tierce personne était nécessaire».

Art. 3

A l'article 1412, alinéa 1er, du même Code, les mots «et 1410, § 1er, § 2, 1° à 7°» sont remplacés par les mots «et 1410, § 1er, § 2, 1° à 7° et 9°».

13 novembre 1997

R. MEUREAU